

215

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. dubna 1999 byla v Taškentu podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o mezinárodních přepravách cestujících a nákladů silniční dopravou.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 24 odst. 1 dne 23. září 1999.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do ruského znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu dopravy a spojů.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky
o mezinárodních přepravách cestujících a nákladů silniční dopravou

Vláda České republiky a vláda Uzbeké republiky (dále jen „smluvní strany“),

usilující pomoci rozvoji vzájemně výhodného obchodu a ekonomických vztahů obou států,

přejíce si rozvíjet na základě vzájemnosti silniční dopravu cestujících a nákladů mezi oběma státy a v tranzitu přes jejich území a

přejíce si usnadnit tuto dopravu,
se dohodly takto:

Článek 1

Podle této dohody se uskutečňují nepravidelné přepravy cestujících a nákladů mezi oběma státy a tranzitem přes jejich území po silnicích otevřených pro mezinárodní silniční dopravu motorovými vozidly evidovanými na území států smluvních stran.

I. Definice

Článek 2

Pro účely této dohody:

- a) pojem „dopravce“ znamená fyzickou nebo právnickou osobu, která má sídlo nebo, v případě fyzické osoby, trvalé bydliště umístěno na území státu jedné ze smluvních stran a je oprávněna vykonávat přepravy cestujících a nákladů motorovými vozidly podle platných právních předpisů svého státu;
- b) pojem „motorové vozidlo“ znamená
 - při přepravách cestujících: motorové vozidlo zkonstruované pro přepravy cestujících, které má nejméně devět sedadel, kromě sedadla řidiče, jakož i přívěs nebo speciální nákladní vozidlo pro přepravu zavazadel;
 - při přepravě zboží: nákladní automobil, ná-

kladní automobil s přívěsem, tahač nebo tahač s návěsem;

- c) pojem „nepravidelná přeprava“ znamená přepravy prováděné na objednávku právnických nebo fyzických osob, přepravy cestujících na místo určení (turistické přepravy se zavřenými dveřmi, kyvadlová doprava atd.);
- d) pojem „tranzitní přepravy“ znamená přepravy cestujících a nákladů přes území státu jedné ze smluvních stran, kdy se výchozí a cílové místo nacházejí mimo území státu této smluvní strany.

Článek 3

Příslušné orgány smluvních stran odpovědné za provádění příslušných ustanovení této dohody jsou:

v České republice:

Ministerstvo dopravy a spojů a Ministerstvo financí,

v Uzbeké republice:

Uzbecká agentura automobilové a říční dopravy, Ministerstvo vnitra Uzbeké republiky, koncern „Uzavtdor“.

II. Osobní doprava

Článek 4

(1) Pro nepravidelné přepravy cestujících mezi oběma státy nebo v tranzitu přes jejich území, s výjimkou přeprav uvedených v článku 5 této dohody, se vyžaduje povolení vydané příslušnými orgány smluvních stran.

(2) Pro každou přepravu cestujících, s výjimkou přeprav uvedených v článku 5 této dohody, musí být vydáno samostatné povolení, které opravňuje provést jednu jízdu tam a zpět, pokud není ve vlastním povo-

lení stanoveno jinak. Povolení musí obsahovat údaje o druhu přepravy a době pobytu motorového vozidla v cílovém státě a státní poznávací značku tohoto vozidla.

(3) Příslušné orgány smluvních stran si každoročně vzájemně zašlou dohodnutý počet formulářů povolení pro nepravidelné přepravy cestujících. Tyto formuláře musí být opatřeny razítkem a podpisem zmocněné osoby příslušného orgánu, který povolení vydal.

Článek 5

(1) Povolení se nevyžaduje pro nepravidelné přepravy cestujících:

- a) je-li totéž motorové vozidlo použito k přepravě stejné skupiny cestujících po celou cestu, která začíná a končí na území státu smluvní strany, v němž je motorové vozidlo evidováno;
- b) které začínají na území státu té smluvní strany, v němž je evidováno motorové vozidlo, a končí na území státu druhé smluvní strany, za podmínky, že se toto motorové vozidlo vrátí prázdné do státu, v němž je evidováno;
- c) je-li prázdné motorové vozidlo použito pro vstup na území státu druhé smluvní strany, odkud přepravuje do státu, v němž je evidováno, skupinu cestujících přepravenou předtím motorovým vozidlem téhož dopravce.

(2) Povolení se nevyžaduje rovněž pro náhradu nepojížděného motorového vozidla jiným vozidlem.

(3) Řidič motorového vozidla musí mít při provádění přeprav uvedených v odstavci 1 tohoto článku seznam cestujících.

III. Nákladní doprava

Článek 6

(1) Přepravy nákladů z území státu jedné smluvní strany na území státu druhé smluvní strany, jakož i v tranzitu z třetího státu, s výjimkou přeprav uvedených v článku 7 této dohody, se provádějí motorovými vozidly na základě povolení vydaných příslušnými orgány smluvních stran.

(2) Pro každou přepravu nákladů musí být vydáno samostatné povolení, které opravňuje k provedení jedné jízdy tam i zpět, pokud není ve vlastním povolení stanoveno jinak. Povolení se vydá pro každé motorové vozidlo a platí pouze pro dopravce, jemuž bylo toto povolení přiděleno.

Článek 7

(1) Povolení předepsaná v článku 6 této dohody se nevyžadují pro tyto druhy přeprav (včetně prázdných jízd s nimi spojených):

- a) stěhovaných svršků;

- b) exponátů, zařízení a materiálů určených pro veletrhy a výstavy;
- c) vozidel, zvířat, jakož i různého inventáře a věcí určených pro sportovní události;
- d) divadelních dekorací a kulís, hudebních nástrojů, zařízení a příslušenství pro filmová, televizní a rozhlasová natáčení;
- e) těl a ostatků zesnulých;
- f) automobily o užitečné hmotnosti do 3,5 tuny a celkové hmotnosti do 6 tun včetně;
- g) odtažení poškozených nebo porouchaných motorových vozidel;
- h) poštovních zásilek;
- i) věcí pro zajištění humanitární pomoci.

(2) Výjimky uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a d) tohoto článku platí pouze v případě, jestliže se má náklad vrátit zpět do státu, v němž je motorové vozidlo evidováno, nebo bude-li přepravován do třetího státu.

Článek 8

(1) Přepravy nebezpečných nákladů po územích států smluvních stran se provádí na základě vnitrostátních právních předpisů států smluvních stran a na zvláštní povolení vydaná příslušnými orgány.

(2) V případě, že rozměry nebo hmotnost naloženého nebo prázdného motorového vozidla překračují hodnoty stanovené vnitrostátními právními předpisy státu druhé smluvní strany, musí dopravce obdržet zvláštní povolení příslušných orgánů druhé smluvní strany.

(3) Jsou-li v povoleních uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku stanoveny trasy přepravy, musí být přeprava provedena po těchto trasách.

Článek 9

Přepravy nákladů upravené touto dohodou musí být prováděny za použití nákladních listů, jejichž forma musí odpovídat obvyklému mezinárodnímu vzoru.

IV. Všeobecná ustanovení

Článek 10

(1) Motorová vozidla evidovaná ve státech smluvních stran provádějící přepravy podle článku 6 nebo podle článku 7 této dohody jsou osvobozena od daní a poplatků vybíraných z dovozu, průvozu a vlastnictví nebo držby motorových vozidel na území druhého státu, jakož i od správních poplatků a daní vybíraných za použití pozemních komunikací.

(2) Osvobození uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na

- a) daně zahrnuté do ceny pohonných hmot;

- b) poplatky, které platí stejně pro vozidla evidovaná na územích států obou smluvních stran, za použití určitých úseků a kategorií pozemních komunikací, mostů a tunelů;
- c) zvláštní poplatky spojené s přepravami prováděnými podle článku 8;
- d) daně zahrnuté do ceny opravy vozidla, jestliže se oprava provádí na území státu druhé smluvní strany.

Článek 11

(1) Motorová vozidla provádějící mezinárodní přepravy musí být opatřena státní poznávací značkou a mezinárodní poznávací značkou svého státu. Přívesy a návěsy smějí mít státní poznávací značky a mezinárodní poznávací značky jiných států za podmínky, že nákladní automobily a automobilové tahače mají státní poznávací značky a mezinárodní poznávací značky států smluvních stran.

(2) Přepravy podle této dohody smějí být prováděny pouze dopravci, kteří jsou podle právních předpisů svého státu oprávněni provozovat mezinárodní dopravu.

Článek 12

Doprovci ze státu jedné smluvní strany nesmějí provádět přepravy cestujících a nákladů mezi dvěma místy, která jsou na území státu druhé smluvní strany, ani z území státu druhé smluvní strany na území třetího státu a z území třetího státu na území státu druhé smluvní strany, pokud k tomu neobdrželi zvláštní povolení od příslušného orgánu druhé smluvní strany.

Článek 13

Přepravy cestujících a zboží podle této dohody se provádějí za podmínek povinného pojištění zákonné odpovědnosti dopravce za škody způsobené třetím osobám. Každé motorové vozidlo provádějící uvedené přepravy podléhá pojištění.

Článek 14

(1) V případě jakéhokoli porušení ustanovení této dohody jsou příslušné orgány smluvní strany, na území jejíhož státu je evidováno motorové vozidlo, na žádost příslušných orgánů druhé smluvní strany, na území jejíhož státu k porušení došlo, povinny učinit nezávisle na platných vnitrostátních právních předpisech jedno z těchto opatření:

- a) udělit dopravci výstrahu;
- b) udělit dopravci výstrahu společně s upozorněním, že další porušení povede k dočasnému nebo trvalému vyloučení z přidělu povolení pro přepravu podle písmene c) tohoto článku;
- c) vyloučit dopravce dočasně nebo trvale z přidělu povolení vydávaných na základě této dohody.

(2) Příslušné orgány smluvních stran se budou vzájemně informovat o učiněných opatřeních.

(3) Ustanovení tohoto článku neomezují práva soudních a správních orgánů státu použít sankce podle vnitrostátních právních předpisů za porušení, k nimž došlo v tomto státě.

Článek 15

(1) Pro pohraniční, celní, sanitární a fyto-sanitární kontroly na hraničních přechodech platí ustanovení vnitrostátních právních předpisů států smluvních stran, jakož i mezinárodních smluv, jimiž jsou státy smluvních stran vázány.

(2) V případě, že dojde k úplnému nebo dočasnému zastavení tranzitu nebo přepravy jakéhokoli zboží přes území státu jedné ze smluvních stran příslušným orgánem, budou se o tom smluvní strany včas informovat.

Článek 16

Při přepravách těžce nemocných, jakož i při přepravách živých zvířat a nákladů podléhajících rychlé zkáze se pohraniční, celní a sanitární kontroly provádějí mimo pořadí.

Článek 17

(1) Při provádění přeprav podle této dohody jsou od cla, poplatků a povolení vzájemně osvobozeny tyto materiály:

- a) palivo obsažené v nádržích určených pro daný typ motorového vozidla, technologicky i konstrukčně napojených na sací systém motoru. To se týká pouze paliva obsaženého v nádržích připojených k automobilům a automobilovým tahačům, jakož i paliva obsaženého v nádržích připojených k přívesům a návěsům a určeného k pohonu chladicích agregátů;
- b) maziva potřebná pro použití během přepravy;
- c) náhradní díly a nástroje určené k opravě motorového vozidla provádějícího přepravu.

(2) Nepoužité náhradní díly musí být vyvezeny zpět a díly, které byly nahrazeny, musí být rovněž vyvezeny zpět ze státu nebo odevzdány nebo zničeny podle postupů stanovených na území státu příslušné smluvní strany.

Článek 18

(1) Řidič motorového vozidla musí mít vnitrostátní nebo mezinárodní řidičský průkaz odpovídající kategorii jím řízeného motorového vozidla a vnitrostátní technické doklady k motorovému vozidlu.

(2) Národní a mezinárodní řidičské průkazy musí odpovídat vzoru předepsanému mezinárodní Úmluvou o silničním provozu z 8. listopadu 1968.

(3) Povolení a jiné doklady vyžadované podle ustanovení této dohody musí být v motorovém vozidle, k němuž patří, a musí být předloženy na požádání příslušných kontrolních orgánů.

Článek 19

Platby podle této dohody se provádějí v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 20

Dopravce a osádka motorového vozidla evidovaného na území státu jedné ze smluvních stran jsou povinni dodržovat pravidla silničního provozu a vnitrostátní právní předpisy státu, na jehož území se motorové vozidlo právě nachází.

Článek 21

Záležitosti, které nejsou upraveny touto dohodou ani mezinárodními smlouvami, jejichž smluvními stranami jsou státy obou smluvních stran, se řeší podle vnitrostátních právních předpisů států smluvních stran.

Článek 22

(1) S cílem plnění této dohody, jakož i k řešení všech sporných otázek spojených s prováděním nebo výkladem této dohody ustaví smluvní strany Smíšenou komisi složenou ze zástupců příslušných orgánů smluvních stran.

(2) Smíšená komise se schází na žádost jedné ze smluvních stran střídavě na území České republiky a Uzbeké republiky.

(3) Jestliže jedna smluvní strana navrhne změnit nebo doplnit tuto dohodu, projedná tyto změny a doplňky Smíšená komise. Změny a doplňky vstoupí v platnost po jejich potvrzení cestou výměny diplomatických nót.

Článek 23

Tato dohoda se nedotýká práv a povinností smluvních stran vyplývajících z jiných mezinárodních smluv, jejichž smluvními stranami jsou státy smluvních stran.

Článek 24

(1) Tato dohoda vstoupí v platnost po uplynutí třiceti dnů ode dne doručení pozdější z písemných nót smluvních stran, jimiž se smluvní strany informovaly o splnění vnitrostátních postupů nutných pro vstup této dohody v platnost.

(2) Tato dohoda se uzavírá na dobu pěti let, poté se její platnost automaticky prodlužuje o rok, pokud žádá ze smluvních stran neinformuje písemně druhou smluvní stranu, nejpozději 6 (šest) měsíců před skončením příslušného období, o svém úmyslu ukončit její platnost.

Dáno v Taškentu dne 20. dubna 1999 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, uzbekém a ruském, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílnosti ve výkladu ustanovení této dohody je rozhodující znění v jazyce ruském.

Za vládu České republiky:

Antonín Peltrám v. r.
ministr dopravy a spojů

Za vládu Uzbeké republiky:

Lerik Achmetovič Achmetov v. r.
místopředseda vlády